

(Hekayə)

'Moon Group'ın arvadıma hədiyyə elədiyi kitabçanı görən-də ağılıma ilk gələn yaxşı bir qə-ləm almaq oldu. Elə bu sözləri də, həmin qələmlə yazıram.

Hekayəni kompüterə köçü-rəndə arvadıma başımın üstünü kəsdirdi, indicə oxuduğunuz ab-zası hamınızdan əvvəl oxuyub bircə kəlmə dedi və o gözəl ar-xasını çevirib getdi.

Yaza bilmədiyim gecələr dibçəkləri sulayıb yatıram.

Bu gecə də elə etdim.

Baş barmağımı cibimə sal-dım, göldə qalan dörd barmağı-mı budumun üstündəki "Moon group"un arvadıma hədiyyə elə-diyi kitabçanın sərt cildinə ardi-cil tıqqıldadtım.

Siz də yazdıığım kimi tıqqıl-datsayıınız, bilərdiz bu an nəyi xatırladığımı.

Azadlığını süvarilərlə qazan-

Sərdar Amin

mış kişilərin ölkələri, hanı o at-lar?

Hə? Ay azadlığını süvarilərlə qazanmış ölkələrin kişiləri?

Sonra kitabçanı üç barma-ğımla ardıcıl tıqqıldadtım, yenə bayaqkı səs çıxdı.

Gören, çapılan atların səs eləməyən ayağı hansıdır?

nadlarının hiyləgərliyini hər ax-şam izləyen biri kimi bu yazıq uçuşlara koranə dikilmişdim.

Bu gecə otuz beş yaşım ol-du.

Divana yayxanıb göbəyime yiğilan pambıçı barmağının ucuyla yumruladım.

Hər axşam göbəyimdən çı-xardığım bu topa adətən mayka-min rəngində olur və içində sinə-min tükləri, arvadımın saç, pal-

(mətbuatda beləcə də yazılmış-di: pambıq) yastıq düzəltmişdi.

Xəbərin sonunda qızdan si-tat vermişdilər: "Bu yastıqda yaxşı yuxular görəcəm" – sitatin sonu.

Bibim oğlunun altı yaşım olar-olmaz başıma vurduğu da-shın yeri zoqquldadı, ancaq bu ağrı o qədər qardaşdı ki, otuz beş yaşimdada onu hələ də hiss eləməyim pisimə gəldi.

"Nilufərlər" hekayəsini oxu-maq kecdi içimdən. Nə qədər elədim, müəllifini xatırlaya bil-mədim.

– "Nilufərlər" hekayəsini oxu-maq istəyirəm.

– *Hansı hekayedə o? Qız tu-manıyla makijini silir, onu de-yirsən? – qab yuduğu mətbəx-dən əllərini sabunlamaq üçün hamama keçən arvadım indicə sabunlağı əllərini önlüyüne si-le-silə qayıtdı. Yadımdan çıxmamış deyim, hekayənin ilk abza-sını oxuyanda arvadımın mizildändığı bircə kəlmə çox da matəh bir söz deyildi, 'pah' demiş-di.*

'Nilufərlər'i dəqiq xatırlama-şa çalışıram, dikəlirəm. Bayaq göbəyimdən çıxardığım sap topasi qolumun üstüylə yumrula-nır. Əvvəlcə elə bilişəm hünürdür. Elə bu vaxt mənə çatır ki, artıq neçə gündür evimizdə hünülər yoxdu.

Pah

Hər dəfə yatağıma girəndə həmvətənlərimdən birinin (şəhid olsa, ağlayacam) ani səhvindən partlayacağını düşündürüm göydələnin altıncı mərtəbəsində ya-şayiram və yaza bilmədiyim ge-cələrdə sulayıb yatlığım dibçək-ləri də həmin gecələrin birində eyvandan içəri daşımışam.

Arvadım burlara quş deyir, mənse bu hənirsiz uçan xırda həşəratlara hünü. Dibçəklərə gəldilər, otaqları büründülər. Zəri-fanəliyindən bildim ki, evimizdə çox yaşamağı bacarmayacaqlar.

Gur işqli, təmiz şəhər evinə yaraşmayan qədim uçuşları var idi. (Elə sənin də içində qalan köntöy bir pərvaz kimi).

İlk görəndə şəhər aqcaqa-

tarımdan qopan saplar (dostun sitəmlisi, dağ boyda dalğaların yosun qoxan yamacı, hələ də gülləri sevən yeganə məməli – qadın, piratların torpaq sevgisi, kitabxanadan çıxan cütlükler, yasəmən mövsümü, döyülmüş qızə oxşayan Bakı səhərləri, bu gün qədər gördüyüüz ən təsir-li səhnə, Pamukun "Beyaz qala"-sı, hürməyə bəhanə tapan canavarlar, yəni itlər, yalnız mədəniyyət, mədəniyyət, mədəniyyət və ağliniza gəlməyən bütün ikinci növ təyini söz birləşmələri) yığı-lır.

Yumruladığım sap topasına baxdım. Hardansa oxumuşdum, honduraslı bir qız göbəyindən çıxardığı belə pambıqlardan